

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/150/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118215569
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5118215569.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcov: 1/ R. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XXXX/X, O., 2/ P. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XXXX/X, O., obaja zastúpení Mgr. Zuzanou Karkóovou, advokátkou so sídlom E. E. XX, O., proti žalovanému: FUNERAL &, spol. s r.o., so sídlom Makovického 10, Žilina, IČO: 36 394 777, o náhradu škody vo výške 4.606 eur a ušlého zisku vo výške 6.076 eur, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/88/2018-105 zo dňa 4. mája 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovia 1/ a 2/ **m a j ú** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu 10.682 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Východiskovo súd prvej inštancie poukázal na viaceré závery aplikačnej praxe súdov, v zmysle ktorých (záverov) právna kvalifikácia nie je obligatórnou náležitosťou žaloby a je povinnosťou súdu uplatnený nárok náležite (podľa príslušných noriem) posúdiť bez ohľadu na to, či je v žalobe právny dôvod požadovaného plnenia uvedený, resp. uvedený nesprávne.

3. V okolnostiach súdnej veci následne konštatoval, že žalobcovia nepreukázali vznik škody v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti žalovaného. V konaní totiž nebolo sporné, že rodinný dom žalobcov bol pripojený na vodovodnú prípojku vo vlastníctve žalovaného, ktorý s ich pripojením písomne vyjadril súhlas dňa 23.11.2007. Takto vymedzený vzťah medzi žalobcami a žalovaným preto nemožno vykladať tým spôsobom, že by žalovaný nemal právo žalobcov od vodovodnej prípojky odpojiť. Obsahom vlastníckeho práva je neobmedzené panstvo nad vecou. Z absolútneho charakteru vlastníckeho práva vyplýva, že každý vlastník veci môže s vecou nakladať akýmkoľvek spôsobom podľa svojej ľubovôle, pokiaľ mu to zákon výslovne nezakazuje. Žalovaný teda svojim konaním neporušil zmluvný záväzok voči žalobcom, nakoľko okrem súhlasu s pripojením na vodovodnú prípojku, vzťahy medzi žalobcami a žalovaným neboli zmluvne upravené, z ktorého dôvodu nie je možné na posudzovanú vec aplikovať ustanovenie § 420 OZ.

4.1. Rozvinúc úvahu opísanú v bode 2 tohto odôvodnenia okresný súd posúdil postup žalovaného ako úmyselné konanie proti dobrým mravom podľa § 424 OZ zakladajúce jeho zodpovednosť za škodu, ktorá týmto jeho konaním žalobcom vznikla. Žalovanému totiž muselo byť zrejmé, že plnohodnotný výkon vlastníckeho práva žalobcov k rodinnému domu (je pritom bez právnej relevancie, že ho vykonávali prostredníctvom osoby nájomcu) bude ich odpojením od vodovodnej prípojky mimoriadne sťažený,

naviac za situácie, že vybudovanie novej vodovodnej prípojky, resp. napojenie sa na inú vodovodnú prípojku nie je z časového hľadiska jednoduchou záležitosťou. Žalovaný pritom žalobcov na odpojenie od vodovodnej prípojky vopred neupozornil, čím žalobcom ani nedal možnosť prípadné dôvody, ktoré žalovaného k uvedenému konaniu viedli, vysvetliť či odstrániť. Takýto postup zo strany žalovaného by súd prvej inštancie považoval za primeraný v rámci slušných medziľudských vzťahov. Inak išlo o zámerné konanie žalovaného vykazujúce znaky šikanózneho výkonu práva o to viac, že žalovaný nereagoval na výzvu žalobcov na opätovné pripojenie rodinného domu na vodovodnú prípojku a nerešpektoval ani právoplatné uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/I93/2018 zo dňa 05.09.2018, ktorým mu bolo uložená povinnosť znova zapojiť a spustiť vodovodnú prípojku a zdržať sa jej odpojenia. Žalobcovia si preto zabezpečili vybudovanie novej vodovodnej prípojky, ktorá skutočnosť vyplýva z montážneho listu Severoslovenských vodární a kanalizácii, a.s., zo dňa 14.08.2018.

4.2. Pokiaľ žalovaný v konaní argumentoval dohodou so žalobcami, že napojenie na vodovodnú prípojku bolo podmienené existenciou vlastníckeho práva žalobcov k predmetnému rodinnému domu a realizáciou užívacieho práva k rodinnému domu výlučne žalobcami, podľa súdu prvej inštancie dôkazné bremeno na preukázanie takejto dohody spočívalo na žalovanom. Uvedené platí rovnako aj pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že žalobcovia neplatili zálohové platby, narušili plomby na vodovodnej prípojke, pretáčali merače a preto pristúpil k odpojeniu vodovodnej prípojky. Navyiac, pokiaľ ide o platby zo strany žalobcov, tvrdenia žalovaného si navzájom odporujú. Žalovaný totiž v tom istom podaní (vyjadrení k žalobe) uviedol, že žalobcovia cca dva krát do roka vyplácali platby, ktoré zisťovali z osadeného fakturačného meradla.

4.3. V súvislosti s takto vymedzeným dôkazným bremenom okresný súd zdôraznil, že žalovaný sa nariadeného pojednávania nezúčastnil, čím sa vzdal možnosti byť konfrontovaný s predbežným právnym posúdením súdu a realizovať prostriedky procesnej obrany navrhnutím prípadných dôkazov. Dodal, že jedným zo základných princípov sporového konania je princíp ústnosti, ktorým sa umožňuje stranám sporu efektívne uplatňovať procesné práva a dosiahnuť tak naplnenie práva na súdnu ochranu, preto ak sa strana sporu nezúčastní na pojednávaní, je to síce jej výlučné právo, toto však môže viesť k strate možnosti efektívne zabezpečiť ochranu hmotných práv.

4.4. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že žalobcovia preukázali základné predpoklady pre náhradu uplatneného nároku na náhradu škody a ušlého zisku. Vychádzajúc z posúdenia konania žalovaného ako úmyselného konania proti dobrým mravom, je totiž možné konštatovať, že jeho následkom bol vznik škody na strane žalobcov spočívajúci vo finančnom vyporiadaní žalobcov s nájomcom po jeho vypovedaní nájomnej zmluvy, ako aj strata predpokladaného príjmu (ušlý zisk) žalobcov formou nájomného, opätovne v súvislosti s vypovedaním nájomnej zmluvy. K vypovedaniu nájomnej zmluvy pritom došlo v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného, teda v súvislosti s odpojením rodinného domu od vodovodnej prípojky.

4.5. Čo sa týka konkrétnej výšky nárokov, v konaní nebolo sporné, že žalobcovia uzatvorili dňa 19.02.2018 nájomnú zmluvu na dobu určitú od 01.03.2018 do 28.02.2019, kde predmetom nájomného vzťahu bol dom a pozemky vo vlastníctve žalobcov s dohodnutým nájomným vo výške 1.200 eur mesačne vopred, najneskôr do 15 dňa v mesiaci, vrátane platieb za energie a služby spojené s užívaním predmetu nájmu. Rovnako spornými neboli ani skutočnosti, že k skončeniu nájomného vzťahu v súvislosti s odpojením vodovodnej prípojky došlo dňom 05.03.2018, že zo strany nájomcu bolo 19.2.2018 vopred uhradené nájomné za mesiac marec 2018 vo výške 1.200 eur, resp. že v nájomnej zmluve bolo dojednané právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške trojnásobku mesačnej výšky nájomného pre prípad podstatného porušenia nájomnej zmluvy spočívajúceho v nemožnosti užívať predmet nájmu nerušene, resp. dohodnutým spôsobom. Ak teda žalobcovia boli povinný vrátiť nájomcovi pomernú časť nájomného za mesiac marec 2018 vo výške 1.006 eur (ktorá výška v konaní tiež nebola sporná a vyplýva aj z jednoduchého matematického výpočtu) a zaplatiť nájomcovi zmluvnú pokutu vo výške 3.600 eur, o túto sumu (spolu vo výške 4.606 eur) sa zmenšil majetok žalobcov v porovnaní s jeho stavom pred škodovou udalosťou.

4.6. Pokiaľ ide o ušlý zisk, v dôsledku škodovej udalosti nedošlo k rozmnoženiu majetkových hodnôt žalobcov príjmom vo forme nájomného. S ohľadom na charakter nájomnej zmluvy, ktorá bola uzatvorená na dobu určitú a spôsob skončenia nájmu dojednaný v nájomnej zmluve (písomnou dohodou účastníkov, resp. písomným odstúpením pre podstatné porušenie zmluvy alebo z dôvodov § 679 OZ), mohli žalobcovia podľa súdu prvej inštancie dôvodne očakávať, že nájomný pomer sa skončí najskôr uplynutím doby, na ktorú bol dojednaný. Odpojenie rodinného domu od vodovodnej prípojky bolo okolnosťou, ktorá spôsobila stratu predpokladaného prínosu žalobcov a ktorú žalobcovia nemohli odôvodnene predpokladať. Navyiac k odpojeniu došlo náhle (zo dňa na deň), preto ani nemali možnosť prijať účinné opatrenia, ktoré by odvrátili okolnosť vedúcu k strate príjmu vo forme nájmu tým, že by zabezpečili

napojenie domu na inú vodovodnú prípojku. Výšku ušlého zisku v sume 6.076 eur žalovaný nakoniec ani nerozporoval.

5.O nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd pri aplikácii § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP s poukazom na plný úspech žalobcov v spore.

6.1.Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Uviedol, že môže dokázať, že nedošlo k skutku tak, ako to uvádzajú žalobcovia. „Pozdĺžnosti“ má naopak žalobca 1/, nakoľko roky používal bezplatne vodu „z nášho majetku. A ušlí zisk tiež nemá žiadny, nakoľko v projekte jeho baráku má mať prípojku spravenú inak mu projekt nemohli schváliť“.

6.2.Uznesením č.k. 17C/88/2018-117 zo dňa 3.8.2021 súd prvej inštancie vyzval odvolateľa - žalovaného na odstránenie väd odvolania. Na uvedenú výzvu odvolateľ nereagoval.

7.Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané subjektívne legitimovanou (neúspešnou) stranou sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario za použitia § 219 ods. 3 v spojení s 378 ods. 1 CSP) rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

8.1.Podľa čl.8 Základných princípov CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

8.2.Podľa čl.17 Základných princípov CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

8.3.Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

8.4.Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

8.5.Podľa § 151 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

8.6.Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

9.Značná strohosť (rozsah 3 viet) žalovaným predostretého opravného prostriedku, ale predovšetkým skutočnosť, že obsah odvolania nekorešponduje určujúcim záverom vysloveným súdom prvej inštancie a prehliada procesné pravidlá ovládajúce kontradiktórne/sporové súdne konanie sú významnými prvkami celkového prístupu žalovaného k výkonu/realizácii procesných práv a povinností v dotknutom súdnom konaní.

10.Napriek opísaným atribútom predloženého odvolania (ako i napriek príznačnej pasivite žalovaného i vo vzťahu k výzve súdu prvej inštancie na doplnenie podania/odvolania), ktoré je „na hrane“ prípustnosti z pohľadu jeho úplnosti, krajský súd (favorizujúc požiadavku/potrebu vyhnutia sa denegatio iustitiae) podrobil napadnutý rozsudok odvolaciemu prieskumu, nakoľko z obsahu odvolania je možné „vygenerovať“ prvok nesúhlasu žalovaného s rozhodnutím okresného súdu. Zároveň však odvolací súd jedným dychom upriamuje pozornosť žalovaného na svoju principiálnu viazanosť (§ 380 ods. 1 CSP) vymedzenými odvolacími dôvodmi.

11.V kontexte takto/vyššie vymedzených východísk odvolací súd primárne zdôrazňuje, že tvrdenie odvolateľa prednesené až v štádiu odvolacieho konania, že „môže preukázať, že nedošlo k skutku tak, ako to uvádzajú žalobcovia“ je jednak v príkrom/priamom rozpore s princípom kontradiktórnosti a hospodárnosti súdneho konania, nakoľko k preukazovaniu (uplatneniu prostriedkov procesnej obrany) mal (v zmysle musel) žalovaný pristúpiť (práve a len) pred súdom prvej inštancie (viď ustanovenia citované v bodoch 8.1 až 8.6 tohto odôvodnenia), navyše, ide o všeobecné tvrdenie (žalovaný neuviedol,

ako by si, aspoň v hypotetickej forme, s ohľadom na oneskorenosť tohto tvrdenia, tvrdené preukázanie predstavoval) ostávajúce v rovine ničím nepodloženého subjektívneho dojmu/názoru žalovaného. Predmetný „argument“ teda z pohľadu prebiehajúceho odvolacieho konania postráda akúkoľvek právnu relevanciu.

12.1. Pokiaľ ide o zvyšok odvolania - t.j. tvrdenie o údajnej podližnosti žalovaného, resp. o neexistencii ušlého zisku na strane žalobcu, keďže „v baráku má mať prípojku spravenú inak mu projekt nemohli schváliť“, krajský súd pre komplexnosť poukazuje na jedinú procesnú aktivitu, ktorú žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie vyvinul a to písomné vyjadrenie (č.l. 52 spisu) doručené súdu 31.1.2019, obsahujúce 6 bodov, z ktorých prvé 4 sú („len“) opisom nesporného skutkového stavu a posledné 2 body predstavujú tvrdenie o obohacovaní sa žalobcov, čomu majú nasvedčovať narušené plomby (na prípojke) a stručné konštatovanie, že škoda vrátane ušlého zisku sú zapríčinené počinaním žalobcov.

12.2. Citované/predmetné tvrdenie odvolateľa - o neexistencii nároku na ušlý zisk z dôvodu, že žalobca mal mať spravenú vodovodnú prípojku inak, predovšetkým absolútne nereaguje na právne dôvody, na ktorých priznanie tohto nároku založil okresný súd (viď body 4.1. až 4.6 tohto odôvodnenia) a teda nie je spôsobilé ich kvalifikovane vyvrátiť, navyše ide o zmätočnú argumentáciu, ktorá fakticky len potvrdzuje tvrdenia prezentované žalobcami - existenciu prípojky. To, že mala byť (prípojka) „urobená inak“ totiž nič nemení na ustálenom a určujúcom (predovšetkým bod 4.1. tohto odôvodnenia) skutkovom stave/zistení súdu prvej inštancie (t.j. že žalovaný svojvoľne odpojil vodovodnú prípojku).

12.3. Napokon, námietka o existencii „podližnosti“ žalobcu opäť postráda (ešte aj v štádiu odvolacieho konania) akúkoľvek relevantnú špecifikáciu tak, aby mohla byť predmetom posúdenia v kontradiktórnom súdnom konaní charakterizovanom zodpovednosťou strán sporu za svoje procesné úkony (ich kvalitu).

13. Vychádzajúc z prezentovaných úvah a záverov krajský súd potvrdil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku vo veci samej ako vecne správny.

14. Nadväzne, potvrdenie posudzovaného rozhodnutia v meritórnej časti, od ktorej je výrok o trovách konania priamo závislý, zakladá vecnú správnosť aj dotknutého bezprostredne podmieneného výroku o nároku na náhradu trov. Len na okraj krajský súd dopĺňa, že okresný súd náležite aplikoval zásadu plného úspechu v spore.

15. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Odvolateľ - žalovaný nebol v tomto štádiu konania (vôbec) úspešný, čo zakladá plný procesný úspech žalobcov voči nemu. O konečnej/konkrétnej výške týchto trov (po posúdení uplatnených trov v zmysle hľadísk uvedených v § 251 CSP) rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

16. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.